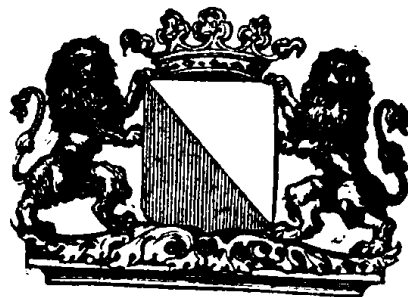

UTRECHTSCH E PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,
Brengen ter kennis der ingezetenen, dat de door den
stedelijken Raad in zijne vergadering van den 15. Septem-
ber 1859 vastgestelde en door H. H. Gedeputeerde Staten
dezer provincie bij besluit van 6 October 1859, goedge-
keurde l. Suppletoire kohieren wegens de plaatselijke be-
lasting op de honden, over het dienstjaar 1859, door hen
op heden ter invordering zijn toegezonden aan de ontvan-
gers der stedelijke belastingen aan de Catharine-barrière
voor de wijken A, B, C, D, E, K en L, en aan de
Weerd-barrière voor de wijken F, G, H, I en M, aan
welke ieder der belastingschuldigen verplicht is zijnen aan-
slag op het daartoe aan hem uit te reiken aanslagbiljet te
voldoen vóór of op den 31. October 1859.

Gedaan en op de gewone plaatsen aangeplakt te Utrecht
den 10. October 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd
W. M. J. VAN DIELEN, Weth.
Ter ordonnantie van dezelve
H. G. RÖMER.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der
ingezetenen, dat de door den heer Commissaris des Kon-
ings in de provincie Utrecht executoir verklaarde schat-
tingskohieren voor de belasting op het personeel voor de
Wijken G. en I. en l. suppletoire kohieren der Directe Be-
lastingen Eerste en Tweede Afdeling, Kantoor houdende
voor de eerste Afdeling aan het St. Pieters Kerkhof, en
voor de tweede Afdeling mede aan het St. Pieters Kerk-
hof, zijn ter hand gesteld, aan wie ieder verplicht is zijnen
aanslag, op den bij de wet bepaalden voet, te voldoen.

Gedaan en op de gewone plaatsen aangeplakt te Utrecht
den 11. October 1859.

De Burgemeester voornoemd,
W. M. J. VAN DIELEN, Weth.

UTRECHT, Dingsdag 11 Oktober.

De zaak van den afschuwelijken moord, op den
kolonel graaf Anviti te Parma gepleegd, wordt
streng onderzocht. Naar men echter onder Turijn
zien zal is de moord dadelijk begaan en is slechts
het lijk op schandelijke wijze door de stad gevoerd.
Een paar aanwezige officieren hebben zich verdienst-
lijk gedragen, maar tegen de volkswoede was op 't
oogenblik niets te doen. Dat zijn van die euvelda-
den, welke de eerlijkste en meest krachtige rege-
ringen soms niet kunnen voorkomen. Men zal echter
de misdaad straffen, en men hoopt daardoor tegen
verdere onheilen te waken. Intusschen vreest
men voor de aanstekelijkheid van het voorbeeld,
en is men dus wat ongerust. Des te meer is het
noodig, dat aan den onzekeren toestand van Mid-
den-Italië een einde kome, en dat door Sardinië
maatregelen worden genomen, die de kracht van
het bestuur in Midden-Italië vestigen, al moet de
zaak der aansluiting daardoor feitelijk een stap meer
voorwaarts doen. — Onder Turijn zal men gewezen
vinden op een betoog van de Bolognese rege-
ring, waarin de aansluiting van de Romagna aan een
Opper-Italiaansch koninkrijk als eene niet weg te
redeneren noodzakelijkheid wordt genoemd.

Intusschen wordt het sluiten van 't vredesverdrag
elken dag verwacht. De grensscheiding zou gere-
geld zijn; die, bij den wapenstilstand vastgesteld,
zou behouden worden; de vestingkring wordt op
3000 el bepaald; en van den schuldenlast neemt
Sardinië 270 miljoen over.

De komst van de keizerin weduwe van Rusland
te Genua doet op de voortdurende sympathie wijzen
van het hof van Petersburg voor dat van Turijn.
Men vindt denzelfden grond van welwillendheid in
een nader artikel van de *Invalide Russe* over Italië.
Het blad betoogt nogmaals, dat een Europeesch
kongres noodzakelijk de kwestie van Italië moet
beslechten, omdat het vraagstuk niet alleen is,
of de verschillende staten van Midden Italië tot één
zullen worden verenigd, maar of de regten der
regerende vorstenhuizen grooter zijn, dan de reg-
ten der volken, om zich nieuwe vorsten te kiezen.
Tot dusverre zijn de vraagstukken van dien aard
door de gebeurtenissen, door de kracht der daadzaken
beslist. Feitelijk zou thans ook reeds de beslis-
sing zijn gevallen. Het revolutionnair regt in deze moet
echter door een kongres worden bevestigd. Voor Italië
is het de vraag, moeten de verdragen van 1815 als
onschendbaar worden geacht, of moeten zij naar den
geest der tijden worden veranderd. — Omdat
Oostenrijk tot de omverwerping van Napoleon had
willen bijdragen, heeft men het Italië gegeven.
Thans echter heeft de heer d'Azeglio regt te zeg-
gen, dat als de verdragen van 1815 het verhinde-
ren dat koning Victor Emmanuel over midden Italië

regeere, ook de graaf de Chambord dan te Parijs
moet zetelen. Het onschendbare der Oostenrijksche
regten is dus niet wel houdbaar. Werd in 1815
voor de rust van Europa de herstelling van de
hertogdommen noodig geacht, de restauratie der
hertogen tegen den wil der bevolking zou men
thans daarentegen gevaarlijk voor den vrede en
de rust van Europa moeten heeten. »Bij gevolg,
zegt het Russisch blad, heeft Europa, in 't belang
van zijn eigen rust, thans in 1859 't zelfde regt,
om nieuwe kombinaties vast te stellen, als Europa
in 1815 het regt had Italië onder de heerschappij
van Oostenrijk terengen.

Die woorden geven aan Italië nadere hoop, dat
niet Engeland alleen zijne zaak zal blijven verde-
digen, en dat dus aan de kuiperijen van Oosten-
rijk het hoofd zal kunnen worden geboden.
Een ontwerp van bondgenootschap, dat uit den
Courrier du Dimanche thans in de wandeling is
gebragt en geheel Oostenrijksch is, behoeft men
dan ook niet waarschijnlijk te beschouwen.

Is de toestand te Rome ongelukkig, waar de
pauselijke regering, door de houding der geest-
lijkheid in 't Buitenland gesterkt, steeds zijn oude
stelsel volhoudt, om niet aan de regmatige wen-
schen der natie toe te geven, ook in Duitschland blijft
de wensch naar de hervormingen in de Bondsregeling
veld winnen, ten spijt van enkele Soevereinen. Een
Duitsch blad zegt o. a. over den toestand het volgende:

»De zieke man te Konstantinopel heeft een lotgenoot,
d. i. er wordt ook een zieke man te Rome en een
tweede te Frankfort gevonden. Ja, de bondsdag
is eigenlijk in chronologische orde de oudste der
zieke mannen van Europa; hij was inderdaad nog
geen oogenblik gezond, want hij kwam reeds als
een bedorven vrucht van middeleeuwsche begrippen
ter wereld. Hij zal ook noch door de homoeopatische
behandeling van het liberalisme der Midden-Duit-
sche staten, noch door de orthopaedische genees-
wijze van Oostenrijk ooit volkomen herstellen.

»Ziet er dan naar met de verwachtingen uit.
Van de Marokkaansche zaak is niets naders;
men zegt, dat de keizer reeds wil toegeven; doet
hij dit niet, dan wacht men tegen den 15. de
beslissing, hoe de vijandelijkheden door Spanje zul-
len worden begonnen.

De sinds eergister ontvangen **telegrafische**
depeches laten wij hieronder volgen:

Madrid, Maandag. Gisteren zijn vijf Fransche
lignescheepen en twee fregaten onder een vice-admiraal
hier aangekomen.

Rome, Maandag. De paus is naar Castel Gan-
dolfo vertrokken. Hij heeft daar den graaf de
Grammont ten gehoor ontvangen.

De graaf della Minerva vertrekt morgen.

Turijn, Maandag. Tot de voorwaarden van den
gesloten vrede zouden behooren: dat de grenslijn
wordt aangenomen bij de wapenschorsing bepaald
en dat ten laste van Piemont de Lombardische
leening van 150 miljoen komen zal, benevens
drie vijfden der schuld, welke in het geheel 270
miljoenen beloopt.

Zurich, Maandag. De hertogin van Parma heeft
van 1 November tot 15 April het hotel Baur gehuurd,
dat nu bewoond wordt door de gevolmagtigden.

Gisteren hebben de drie gevolmagtigden eene
konferentie gehouden. Naar Turijn en Weenen zijn
koeriers vertrokken. De beraadslagingen schijnen
nog eenigen tijd te zullen voortduren.

Parijs, Maandag. Volgens berichten uit Parma is
de instructie aangevangen ter zake van het vermoor-
den van den kolonel Anviti, en is de regering stellig
van voornemen met de grootste gestrengheid in deze
te werk te gaan.

Parijs, Maandag. Het Fransche eskader is te
Algesiras aangekomen.

Het gerucht loopt, dat de Spaansche konsul
Tanger den 15. dezer maand zal verlaten en dat
de vijandelijkheden reeds den 18. een aanvang
zullen nemen.

— Aan de heeren J. A. Montijn te Oudewater
en P. G. Schaly te Leerdam is door Z. M. den kon-
ning concessie verleend tot oprigting eener gasfab-
riek te Oudewater.

— Ll. Vrijdag en Zaterdag heeft Z. M. de koning
met een talrijk gezelschap eene groote hertenjagt
gehouden. Z. M. heeft twee herten geschoten.

*— Z. K. H. de graaf van Vlaanderen is Zaterdag
avond van zijn bezoek aan onze stad en aan H.

M. de koningin weduwe te Soestdijk gebragt, te Am-
sterdam teruggekeerd. Zondag morgen heeft de
graaf de Mis bijgewoond in de Parochiekerk, heeft
daarna een uitstapje naar Zaandam en Broek en
Waterland gemaakt en ten slotte de rijkswerf, de
diamantslijperij, en *Natura Artis Magistra* bezocht.
Des middags waren de burgemeester en de kom-
mandant der stad, de heeren Berghuis, konin. der
marine, en Sieburgh konsul van België ter maaltijd
genoodigd.

Maandag heeft de graaf de nieuwe Kerk bezigtigd.
Tegen 12 uur is Z. K. H. per rijtuig naar Haarlem
vertrokken en daar per extra spoortrein naar den
Haag. Aan 't station opgewacht, heeft de graaf zijn
intrek genomen bij den Belg. gezant, baron Dujardin.
De graaf zal eenige dagen in de residentie vertoeven.

Omtrent het verblijf van den graaf op het Loo
wordt het volgende gemeld:

Bij 's Graven aankomst werd Z. K. H. op het
bordes van het kasteel door het geheele personeel
van het koninklijk huis in groot uniform opgewacht.
Z. M. heeft zijn gast boven aan den grooten trap
ontvangen, en heette hem op hoogst minzame wijze
welkom. Na de voorstelling der hooge personages
van 's Konings omgeving heeft men zich aan tafel gezet.
Het diner kenmerkte zich door levendigheid en on-
gedwongenheid. De graaf was ter regter en de ma-
jor Burnell, HD. aide-de-kamp, ter linker zijde des
Konings gezeten. Z. M. heeft een toast op de komst
van zijnen Gast uitgebragt, waarop de Prins heeft
geantwoord, door Z. M. voor de vleijende ontvangst,
hem ten deel gevallen, te bedanken. Voorts hebben
de Koning en de Graaf zich tot acht ure onafge-
broken onderhouden, waarna Z. M. afscheid van
den Graaf heeft genomen.

— De afdelingen van de Tweede Kamer der
staten-generaal hebben gister een aanvang gemaakt
met het onderzoek van de ontwerpen van wet,
uitmakende de staatsbegroting voor het jaar 1860.

*— De *N. Rott. Cour.* ergert er zich over, dat
Amsterdam van zijne regten gewaagt, en dat van
uit Amsterdam luide klagen worden aangeheven
tegen de ongelukkige spoorwegplannen der regering.
Dat is niet verwonderlijk voor een blad, dat voor
eigen haard strijdt en daarom ook in de spoor-
wegzaak zich als 't ware aan de regering verkocht
heeft.

In tegenstelling van 't geen Amsterdam, einde-
lijk uit den slaap opgewekt, als een billijk regt
eischt, dat het met geheel N.-Holland niet zal wor-
den achteruitgezet, en dat het eenige juiste plan
voor een algemeen spoorwegnet in Nederland, met
Utrecht als centraal punt, niet worde opgeofferd
aan eischen van twee steden, die willen bevoorrecht
worden ten koste van miljoenen schats, die uit de
staatskas zullen worden geput, zegt de *N. Rott. Ct.*,
dat Rotterdam en de steden aan de Maas niets
willen dan eene *opene, vrije discussie!*

Is dat waar? Maar zijn Rotterdam en Dordt dan
niet begonnen een spoorwegkomitee zaâm te stellen,
dat zich ten pligt heeft gesteld, niet alleen op de
regering en de regeringsplannen voor de spoorwegen
allen mogelijken invloed uit te oefenen, maar die
pressie op de geheele openbare meening uit te
oefenen, en door allerlei vertakkingen eene agitatie
in 't leven te roepen ten gunste van de rigting, die
alleen een lokaal belang voorstond?

De regering heeft zich, helaas! spoedig laten be-
goochelen, en heeft een plan goedgekeurd, waarin
alles werd opgeofferd, om Rotterdam en Dordt ten
koste van 's lands miljoenen te bevoorrechtelen.

De leden van de Tweede Kamer en de openbare
meening waren niet zoo gemakkelijk om den tuin
te leiden. Een Zuiderspoorweg alleen voor Rotter-
dam en Dordt, zoo goed als voor rekening des
lands daargesteld, kon geene goedkeuring vinden
bij den onpartijdigen beoordeelaar.

Toen moest er door Rotterdam en de Regering
een **kunstmiddel** worden gevonden, om voor
de algemeen afgekeurde plannen van den Zuiders-
spoorweg toch kans van aanneming te doen ver-
krijgen. Daartoe werd een uitnemend middel uit-
gedacht. Men moest het plan van een in beginsel
slechten weg verbinden aan die van andere groote
spoorlijnen. Daardoor verenigde men vele lokale
belangen, en werd de aanneming van de lijnen, die
men van Harlingen naar Duitschland en 't hart des lands
en van Vlissingen door Brabant naar Duitschland

verlangde, afhankelijk gemaakt van de aanneming van eene rigting, die anders algemeene afkeuring zou gevonden hebben. Door lokale belangen te vleijen, en die op één punt bijeen te brengen, wil men, 't geen verkeerd en slecht is, toch trachten te verwezenlijken. Men wil dat ten koste van 's lands gelden, ten koste van verongelijking van de hoofdstad des rijks en van zeer belangrijke strecken!

In een woord, men wil het *onrecht doordrijven zelfs door hoogstafkeurenswaardige en onzedelijke middelen.*

Het is goed, dat herhaaldelijk in herinnering te brengen, waar de enkele organen, die de ongelukkige regeringsspoorwegplannen uit eigenbelang durven verdedigen, den schijn aannemen van slechts te vragen wat billijk is, waar zij daartoe niet schroomen de waarheid geweld aan te doen.

De middelen schijnen Rotterdam en Dordt even als der regering onverschillig, als ze maar naar 't doel kunnen leiden, dat men beoogt. En als dan dat doel ook zoo zeer laakbaar is, hoe zou men dan zulk drijven moeten betitelen?

— De heeren *Dull en Co.* hebben de volgende missive aan de leden der Eerste en der Tweede Kamer van de Staten-Generaal doen toekomen:

»In de Memorie van beantwoording der Regering (betrekkende de Zuider-Spoorwegen) wordt (blad. 1292a onderaan) deze zinsnede gelezen:

»Met uitzondering van den heer *du Bois Nihou* die de concessie voor den Zeeuwschen spoorweg had erlangd, doch daarvan heeft afgezien, waren *alle* bij de Regering ingekomen spoorweg-ontwerpen zoo weinig bestudeerd en zoo zeer met gebrek aan lokaalkennis ontworpen, dat zij toch geheel op nieuw zouden hebben opgenomen moeten worden.

»Aan de waarheid en aan de opregtheid onzer bedoelingen zijn wij verplicht te doen opmerken, dat men althans ten onzen aanzien, zich hier aan eene grove dwaling schuldig maakt.

»Ons plan van Noorderspoorwegen toch, met zijne kaarten en berekeningen, zijn met alleen door de deskundigen, die ze gezien en onderzocht hebben, in hooge mate bewonderd en geprezen, maar ook door twee Nederlandsche ministers van binnen. zaken (de heeren *v. Reenen* en *Simons* 2 Julij 1856) de eer eener concessie, en in uwe vergadering (2 Dec. 1856) de openbare toezegging van eene staatssubsidie waardig gekeurd. Ten einde echter den indruk van dergelijke onwillekeurige dwalingen voor het vervolg bij UEd. G. te keer te gaan, hebben wij ons project met kaarten, waterpassing en becijferingen onverwijld naar 's Hage gezonden, en zullen deze aldaar in een der lokalen van het gebouw *Diligentia* op 10, 11 en 12, dezer, van des voormiddags 9 tot 1 uur, des namiddags van onzentwege, uitsluitend voor de heeren volksvertegenwoordigers worden geëxhibeerd.

»Wij hebben de eer UEd. G. daarvan kennis te geven, met beleefde uitnodiging om u wel de moeite te willen geven, om ter plaatse voormeld persoonlijk inzage te gaan nemen van de bedoelde bescheiden. De ondergeteekenden stellen daarop den hoogsten prijs, en de zaak zelve kan geen uwer onverschillig zijn. De moeite zal UEd. G. voorzeker niet berouwen.

»Wij voor ons betwijfelen het, of één der overige aanvragers, ja, of de Regering zelve op dezen oogenblik stukken zou kunnen produceren, in uitvoerigheid, naauwkeurigheid, volledigheid en *onmiddellijke bruikbaarheid* deze onze bescheiden overtreffende. Uit de Rekapitulatie van het Algemeen project en de daaropvolgende nota zal UEd. G. o. a. kunnen blijken, dat de strekkende el spoorweg (waarover de heeren *Sloet-Reuchlin* ruim f 90, *Reering* c. s. f 100 ramen) ten hoogste f 85 behoeft te kosten. Het zal daarbij uwe aandacht niet ontgaan, dat ons ontwerp *anterieur* is aan al de overigen, en dat onze cijfers derhalve niet zijn gewijzigd naar die onzer konkurrenten. Het is overigens bekend, dat de prijzen der bouwmaterialen in 1856/57 aanmerkelijk hooger waren dan tegenwoordig.

»Des gevorderd, kunnen wij ieder oogenblik schriftelijk bewijzen dat, bijaldien de regering aan de voorwaarden onzer aanvraag om concessie voldoet, *het vereischte kapitaal van 26 miljoen gulden voorhanden is.*

»Wij eindigen met eene herhaling van den wensch in ons laatste rekwest aan de Tweede Kamer uitgedrukt: dat zij namelijk, alvorens over de al of niet bekrachtiging der aanhangige concessiën zich in onruchtbare discussiën te begeven, uitmake de *wereld der rigtingen*. De kwestie der rigtingen, *heeren*, is hier het hoofdpunt. Dat hoofdpunt behoort zooveel mogelijk te worden geïsoleerd, dat isolement is geen zuiver oordeel denkend, geen onbevangen besluit mogelijk. In dat isolement ligt o. i. de beste waarborg tegen den invloed van pressiën, die, hoe zuiver ook in bedoelingen, toch nimmer kunnen geacht worden het welzijn tot éénige oorzaak en oogmerk te hebben. Alle verzet tegen dat isolement gaat tastbaar van een opposiet beginsel. Komplikatie verzaakt veelal ontstentenis van zelfs één afdoend argument. En hier zou dwaling onherstelbaar wezen.

— De letterkundige afdeling van de Koninklijke Akademie van wetenschappen hield gister te Am-

sterdam hare gewone maandelijksche vergadering. Ingekomen is een Latijnsch gedicht, in antwoord op de uitgeschreven prijsvraag van wege het legaat van *Hoeufft*.

De commissie, benoemd om verslag uit te brengen over de brieven van Keizer *Karel V.* door den heer *Kist* ter opneming in de werken der akademie aangeboden, brengt bij monde van den heer *van Lennep* rapport uit. De konklusie strekt, om den inzender te verzoeken bij de ingezonden brieven nog andere te voegen, welke in antwoord daarop kunnen dienen.

De heer *Koenen* brengt vervolgens hulde aan de nagedachtenis van mr. *J. C. van Assen*, in leven hoogleraar bij de hoogeschool te Leyden en lid dezer akademie. Dit stuk zal opgenomen worden in het jaarboek der akademie.

De heer *Moll* brengt namens de commissie *ad hoc* verslag uit over de bijdrage van den heer *Leemans*, betreffende de muurschilderijen in eenige Nederlandsche kerken ontdekt. Het rapport zal opgenomen worden in de verslagen en mededeelingen. De konklusie van het rapport strekte, om de bijdrage met eenige wijzigingen in de werken der akademie op te nemen. Na eenige woorden van den heer *Leemans* is aldus besloten.

Vervolgens heeft de heer *Roorda* eene voordragt gehouden over de algemeene beginselen van allen versbouw en prosodie, met bijzondere toepassing op de Nederlandsche, zoowel middeleeuwsche als nieuwere. Het uur verstreken zijnde, alvorens de voordragt geëindigd was, zal de heer *Roorda* die in de volgende vergadering voortzetten.

— Den 8. dezer is te Groningen, na afgelegd examen en het verdedigen van verloskundige stellingen, tot dokter in de vroedkunde bevorderd de heer *H. H. Sanders*, prakt. geneesheer te Kiel-Windeweer.

— Met *Z. M.* transportschip de *Heldin*, luit. 1. kl. *Toutenhoofd*, gaan 50 militairen naar Curaçao, onder bevel van den luit. der art. *Seyffart*.

— Men meldt uit Harderwijk, dat het aantal militairen, voor de Indiën aangeworven, gedurende de maand Sept. II. het aanzienlijk cijfer van 480 heeft bereikt.

— Te Gorkum is Zaterdag de proefvaart gehouden voor de boot op *Sleeuwijk*; des middags is de vaste dienst op het veer begonnen.

— De heer van *Almelo* en *Vriezenveen* heeft dezer dagen weder gebruik gemaakt van zijn lang onbeheerd gelaten jagtregt. Laatstgenoemde gemeente zal tegen dat gebruik maken in regten optreden.

*— Naar men verneemt, zijn in de zitting van het Kanton-gerecht te dezer stede van den 7. Oktober 1859, vier en tachtig personen tot boeten of gevangenisstraf verwezen, ter zake van:

- 1 laten liggen in de gracht van een bij het ledigen van sekreetputten gebezigt wordende schuit;
- 2 werpen van vuilnis op openbaren plaatsen;
- 1 vervoer van vuilnis in daartoe niet gekeurden wagen;
- 4 plakken van bladeren van boomen langs den openbaren weg;
- 2 karpotten uit te kloppen op de straat, anders dan 's morgens vóór tien ure;
- 11 met geld, kaarten of dobbelsteenen te spelen op den openbaren weg;
- 24 zich in kennelijk beschonken toestand op den openbaren weg te vertoonen;
- 3 ter belemmering van den vrijen doorgang plaatsen van voorwerpen op de voor de voetgangers bestemde kleine steenen;
- 18 zonder vergunning met kruiwagens enz. standplaatsen in te nemen op daartoe niet aangewezen plaatsen aan den openbaren weg;
- 14 buiten noodzaak rijden met wagens op de voor de voetgangers bestemde kleine steenen;
- 1 idem, te paard zittende;
- 1 zich aan een rijdend rijtuig op den openbaren weg, vast te hechten;
- 1 rondventen met visch, zonder bewijs te kunnen vertoonen dat dezelve gekeurd was; en
- 1 vastmaken van honden aan de baliën der gracht.

— Te Rotterdam is in 1858 weder f 9,756.— meer aan belasting voor Sterkendrank besteed, dan in 1857. In 1858 is in Rotterdam verbruikt voor f 1,744,000. aan sterken drank en dus aan belasting is opgebracht f 603,525! Per dag zijn er verbruikt 6050 fleschen, of in geld voor f 4.778.

— Ter herinnering aan het den 29 Mei dezes jaars gevierde derde eeuwfeest van de Protestantse Hervormde kerk in Frankrijk is eene fraaije gedenkpenning vervaardigd. Deze penning, aan de munt te Parijs bewerkt, vertoont op de eene zijde eene voorstelling en relief van de eerste nationale synode der Hervormde kerken in Frankrijk (26—28 Mei 1559) en aan de keerzijde een geopenden bijbel met het rijzend licht daarachter, de woorden: *Les cieux et la terre passeront: mes paroles ne passeront point*, Matth. XXIV: 35, en de dagteekening 29. Mei 1859. Eenvoudig en ernstig van conceptie, en daardoor het onderwerp waardig, als deze medaille is, munt hij tevens uit door uitstekende bewerking. Vooral de voorstelling van de Synode is fraai uitgevoerd; het karakter der beelden, de waardigheid der compositie en de wijking der partijen laten niets te wenschen over. Als kunstwerk dus en vooral als verwezenlijking van eene goede gedachte — de bewaring van de gedenken aan een allerbelangrijkst feit in de geschiedenis van kerk en menscheit — zal deze gedenkpenning gewis welkom zijn.

Bronzen exemplaren van deze penning zijn verkrijgbaar bij den heer *H. A. Kramers*, boekhandelaar te Rotterdam.

— De heer *H. Schlegel*, directeur van 's Rijks museum van natuurlijke historie te Leyden, heeft het plan opgevat eene beschrijving te leveren der vogels van Nederland, opgehelderd door gekleurde afbeeldingen.

Zoowel de bekwame handen, waaraan dit werk is toevertrouwd, als de toezegging van 362 platen, waartuit het, benevens een deel tekst, zal bestaan, geven grond tot de veronderstelling, dat dit boek zal bijdragen om de kennis van de inlandsche vogels meer algemeen te maken.

— Even als de vorige week, werd ook den 4 dezer door de politie te Groningen wederom een onderzoek ingesteld naar de vereischte zwaarte der boter, op de markt aldaar ter verkoop aangeboden. In weerwil dat dit artikel thans hoog in prijs is, worden er nog altijd verkoopers gevonden, die hunne boter te licht ter markt brengen, en is dien-tengevolge dan ook gisteren weder tegen een persoon proces-verbaal opgemaakt.

*— Na eenige dagen zomerweder is de herfst met koude en regen komen invallen. Intusschen hebben de warme dagen hier en daar op opmerkelijke wijze hun invloed getoond. In den tuin bij den schout bij nacht *Boelen* is o. a. een peereboom die voor de tweede maal bloeit en zelfs vrucht draagt.

— Een der zonen van den bekenden welsprekenden Franschen predik. *Anasthase Coquerel* heeft zich in 'thuwelijk begeben met eene jeugdige Amerik. dame, die eenen bruidsschat van 2 miljoen aanbrengt. De jonge echtgenoot is, even als zijn vader en zijn oudste broeder, predikant.

— IJzingwekkend is het verhaal van de wederwaardigheden van de schipbreukelingen van 't Belgische schip *Constant*, dat bij de *Caroline-eilanden* op een koraalrif verongelukte. De bemanning, 18 personen sterk, begaf zich in twee booten. Na 45 dagen zwervens, toen de levensmiddelen oprakten, gingen de beide booten uiteen. De kleine met 6 man landde 2 dagen daarna op een der *Pélew-eilanden*, vanwaar zij gelukkig door een walvischvaardier werden opgenomen, nadat de inboorlingen bijna alles hun ontnomen hadden; de koning stal zelf een hemd! De 12 anderen in de groote boot bleven in zee zwerven. Na eenige weken moest er een offer vallen, want men had tot de schoenen toe gegeten; er zou geloot worden; veel bezwaren werden ingebracht, toen een neger opstond en zeggende dat aan hem 't minste verloren zou wezen, zich doodstak. Er werd echter weldra een tweede offer gevorderd; er werd toen geloot, en het lot viel op nog een neger. Na 81 dagen zwervens kwamen de ongelukkigen te Dorch in Geelvinksbai aan.

— Het berigt omtrent de graftombe te Ysselstein, die door den heer *Georges* is hersteld, waarvan thans in enkele bladen mededeeling geschiedt, is de overname van eene mededeeling voor maanden door ons gedaan.

— Gister overleed te Dordrecht jhr. *J. G. W. Merkes van Gendt*, ridder der orde van den Ned. Leeuw, komm. der orde van de Eikenkroon, officier van het Legioen van Eer, ridder van de 2. kl. met de kroon der orde van *St. Anna* van Rusland, komm. der orde van den Witten Valk van *Saxen-Weimar-Eisenach*, ridder der orde van het Zwaard van Zweden en Noorwegen, kolonel-titulair van het korps ingenieurs, mineurs en sapeurs, inspektur der tweede fortifikatie-inspektie, 's Konings adjudant in buitengewone dienst, oud-adjudant van *Z. M. Koning Willem II.*

— Voor eenige dagen overleed te Scheveningen mevr. *Lafontaine*, echtgenoot van den bekenden Franschen tooneelist *Lafontaine*. Hij bevond zich met zijne vrouw op een uitspanningsreisje naar Holland en heeft binnen vier dagen de jonge moeder en haar pas geboren kindje moeten begraven. De droefheid van den beroemden auteur der *Faus-bons hommes* laat zich begripen, hij was slechts één jaar allergelukkigst gehuwd.

— De oorlogen in het Oosten en in Italië zijn niet zonder invloed geweest, op de studie der aardrijkskunde in Europa. Tot bewijs hiervan kan dienen, dat in minder dan zes maanden 200,000 kaarten door den boekhandel of door anderen zijn verkocht.

— Eene jeugdige zangeres, Ml. *Emmy Lagrue*, heeft te St. Petersburg eenen ongehoorden opgang gemaakt, en wel voornamelijk, door haar zang en spel in de *Norma*. De directeur der keizerlijke opera heeft gemeend per telegraaf het berigt naar Parijs te moeten zenden, dat de vroegere debutante aan de Fransche opera, tot 28 malen is teruggeroepen. Ml. *Lagrue* is Siciliaansche van geboorte, en heeft zich te Rio-Janeiro eenen naam gemaakt, die weldra Europeesch zal worden.

— *Meijerbeer* zal de muziek leveren, waarmede een nieuw drama van *Blaze de Bury*, getit. *de jeugd van Goethe*, zal worden opgeluisterd.

— Men zal zeker niet zonder belangstelling ook de volgende bijzonderheden nog lezen, die over *Schamyl* worden medegedeeld:

Van zijne jeugd af onderscheidde *Schamyl* zich door ernst, stilzwijgenheid, onwrikbare standvastigheid, zucht naar onderwijs, fierheid en geest van overheersching. Hij trachtte zijn ligchaam, dat teer was, door allerlei oefeningen te sterken en buigzaam te maken.

Zijn leeraar, de wijze *Mollah Dgelal Eddin*, aan wien *Schamyl* zijn veelomvattende kennis in de Arabische letteren te danken heeft, was de eenige wien *Schamyl* gehoorzaam en onderworpen was. Die geleerde deed zijn leerling reeds vroeg liefde opvatten voor de studie van den Koran en de Arabische wijsgeeren en ontvlamde zijn geest voor grootsche daden.

Hij beschouwde zich als het werktuig van een verheven Wezen, en in zijne hoedanigheid van *Sophi* hield hij al zijne gedachten en plannen voor een regstreeksche ingeving van God. De tijd, dien hij aan de administratie niet besteedde, bracht hij door met het lezen van den Koran, met te vasten en te bidden. Zeer matig en eenvoudig was hij in zijne leefwijze. Slechts weinige uren wijdde hij aan den slaap; water was zijn eenige drank. Van zijne drie vrouwen, welke hij naar de Mohammedaansche zeden had, was *Dur Haremin*, eene Armenische vrouw, van buitengewone schoonheid.

Niet alleen was *Schamyl* krijgsman, maar ook priester, wetgever en hervormer. De natie, aan wier hoofd hij tot hiertoe stond, is slechts door hem een natie geworden, en om daartoe te geraken moest hij de vijandschap, die tusschen de vele verschillende rassen bestond, vernietigen, en hoe wel een eenvoudig man uit het volk, vorsten oordeelen en godsdienstige partijen verzoenen die elkander sedert eenwen bestreden hadden. Op dat groote werk drukte hij het zegel van zijn genie, en verklaarde zich te zijn een vorst door Gods genade.

In 1842 voerde *Schamyl* in zijn leger eene soort van hiërarchie in, als die bij de Europeesche troepen bestaat.

De straffen, door *Schamyl* voorgeschreven, waren even talrijk als zijne belooningen. Zij bestonden in geldboeten, gevangenis, en het dragen van ootterende merkteekenen. De doodstraf werd toegepast op moordenaars, verraders en meenedigen; en in twee klassen verdeeld, namelijk in eerlijke en eerlooze doodstraf. Hij, die tot de eerste straf werd veroordeeld, zette zich op Turksche wijze met de beenen kruislings over elkander; hij ontblootte zelf hals en borst, boog het hoofd voorover en na zijn gebed gezegd te hebben, ontving hij den sabelslag. De ootterende dood geschiedde doordien de beul het hoofd op een blok afsliep. Verraders werden door 't geweer of den dolk gedood. *Schamyl* beweerde, dat hij in briefwisseling was met den sultan van Turkije en den Pacha van Egypte, en dat hij met God een paar maal 's jaars in onderhoud trad. Hij deed dit als hij een gewichtig plan wilde uitvoeren; gedurende 5 weken had, vastte hij en las hij dan den koran. Trad hij weer te voorschijn, zijne bevelhebbers en hooge geestelijken ontvingen hem dan met gezang, terwijl zij den eed van getrouwheid aan *Schamyl* en van haat tegen de Russen vernieuwden.

Schamyl was zeer gestreng; hij was bijna niet te naderen dan door zijne vertrouwelingen. Naderde men hem, men moest dan tot op den grond buigen en den zoom zijns kleeds kussen. Zijn rijk was in provinciën verdeeld, waarvan elke 300 kavalleristen moest onderhouden, de 10 huizen leverden één man; dat gezin was dan vrij van belastingen, de 9 anderen betaalden die. Zodoende had *Schamyl* 5,000 ruiters in dienst. Alle mannelijke bewoners moesten zich echter in den wapenhandel oefenen. Van de dapperste en hem meest getrouwe ruiters vormde *Schamyl* eene keurbende, *Murtosjators* genaamd. Zij verzaakten alle banden, die hen aan 't leven hechten, verlieten vrouw en kinderen en wijdten zich geheel aan de dienst van den profeet; zij waren achtenswaardige mannen; nooit is er een zijn eed ontrouw geworden; nimmer heeft er een zich den vijand overgegeven; zij vormden ook *Schamyl's* geheime politie en op hunne aanklagt werd ieder dadelijk gevonnisd. Hun getal was gewoonlijk 1000.

Men beschuldigde *Schamyl* van gierigheid, omdat hij vele schatten verzamelde; voor zich zelf was hij echter slechts gierig, maar daarentegen zelfs verkwistend, waar het de belooning eener moedige daad of het winnen van een magtigen stam gold.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 10 Okt., 0,60 El.; + AP. 7.55. Gev. 4 d.
De Rijnhoogte te Keulen den 10. Okt. 5 voet
1 1/2 duim 4 voet 2 duim Rijnlandsch.

TURIJN, 7 Oktober.

De moord op den kolonel *Anviti* heeft een' moeilijk te beschrijven smartelijken indruk gemaakt, en ieder die weet hoezeer de vijanden der Italiaansche zaak zich over elke daad van wanorde, in Italië begaan, verheugen, is er geheel door ter neer geslagen. Men houdt zich dan ook overtuigd, dat de heer *Farin* de grootste energie en gestrengheid

aan den dag zal leggen. De nadere bijzonderheden tot nog toe omtrent het feit vernomen, zijn de volgende:

De kolonel werd bij eene brug herkend, door zes personen aangehouden en naar eene op dat oogenblik bijna geheel ledige gendarmerie-kazerne gebracht, die daarop gesloten werd, daar eene massa volks zich er voor had verzameld, dat weldra zeer in opgewondenheid geraakte. Te vergeefs trachtten de majoors der burgerwacht en der karabiniers de menigte tot bedaren te brengen; zij drong in de kazerne, maakte zich van den gevangene meester en doodde hem met dolksteken. Zelfs, toen hij reeds dood was, bleef men nog zijn lijk steken toebrengen, daar ieder deel aan den moord wilde hebben. Daarna deed men het lijk een touw om den nek en sleepte het onder woest getier door de straten. Op de Piazza Grande gekomen, sneed men het hoofd van den romp en stak dat op de zuil.

Het voorloopig bestuur der Romagna heeft een memorandum aan de mogendheden gezonden, om de noodzakelijkheid der inlijving bij Sardinië te betoogen.

»De Legatiën (dus leest men o. a. in dat stuk) zijn van 1815 tot 1818 ten deele, en vervolgens van 1821 tot 1831, van 1832 tot 1848 en laatstelijk van 1849 tot 1859, namelijk tot weinige dagen na den slag van Magenta, geheel door Oostenrijk bezet geweest. De strafregtspleging werd door krijgssraden van Duitsche officieren uitgeoefend, en zoo werden de onderdanen van den Paus veroordeeld door vreemde regters, die te Mantua of Verona hun zetel hadden.

»De Romagna behoort door hare geografische ligging tot Opper-Italië. De valei der Po is bestemd om een enkelen staat te wezen, van welken Parma, Modena, Ferrara, Bologna en de Legatiën, van de Apenijnen tot de Adriatische zee, natuurlijkerwijze deel uitmaken. Maar niet alleen de ligging van die landen brengt hunne vereeniging mede, ook de geaardheid, de zeden en gewoonten der bevolking en hare maatschappelijke behoeften wijzen op eene naauwe vereeniging. Onze landbouw, onze handel en al onze belangen doen ons naar de vlakke van Lombardije overhellen. Wij voelen ons door alles gedrongen, niet om eene konfederatie met de bewoners van Piemont en Lombardije te vormen, maar tot eene geheele zamensmelting met hen.

De *Indépendance* zegt, dat, naar men verzekert, de regering van het kabinet van Parijs eene nota ontvangen heeft, waarin de formele verzekering wordt gegeven, dat Frankrijk zijne tusschenkomst zal bepalen tot raadgevingen, en niet dulden zal, dat anderen verder gaan.

WEENEN, 5 Oktober.

De *Morgenpost* meldt, dat in het distrikt Saybusch een Israëliet, die verzocht, om zijn hoogen ouderdom twee Christen dienstheden te mogen houden, een weigerend antwoord ontvangen heeft, en bovendien met eene geldboete gestraft is, omdat hij ze reeds voor hij antwoord bekam in dienst genomen had.

WEENEN, 8 Oktober.

De grootste moeilijkheden waarmede de Oostenrijksche staatslieden bijna bij elke schrede nu te kampen hebben, liggen in de financiën. Het Oostenrijksch budget van het jaar 1849 berekent de jaarlijksche uitgaven voor intressen der staatsschuld op 40,000,000 gulden, nu bedragen die reeds 100 miljoen en zullen waarschijnlijk binnen kort nog wel toenemen, daar de staat waarschijnlijk spoedig eene leening zal moeten sluiten om de al te sterke uitgifte van papier der Bank te kunnen verminderen. De direkte belasting is reeds zoo drukkend, dat er niet aan te denken is, haar te vermeerderen. Ook van de indirekte belastingen is eene vermeerdering schier onmogelijk.

De *Oest. Ztg.* verdedigt de meening, dat het patent van 1 Sept. aan de Protestantsche synode niet ter nadere bekrachtiging kan worden aangeboden. »Dat dit eens gebeurde in tijden, toen men nog een ander begrip van het staatsregt had en de gewapende tegenstand onder de regten der burgers opgenomen was, daaruit volgt niet, dat men thans, nu de denkbeelden veranderd zijn, eveneens moet handelen. Met het patent van 1 Sept. verklaart de staat, op welke wijze en in welken grondwettigen vorm hij de Evangelische kerk hare eigene regten wil laten uitoefenen en op welke wijze hij zijn regt van toezigt wil laten gelden. De verdere konstituering blijft aan de kerk zelve overgelaten, daarover heeft de synode te beslissen, het reglement is voorloopig. Wanneer de staat liever terstond eene synode bijeenroepen en aan haar de vervaardiging van 't konstituerings-ontwerp opgedragen had, zou er mogelijk meer theoretisch gehandeld zijn; of het echter in praktisch opzicht voordeliger voor de kerk zou zijn geweest is zeer te betwijfelen.

— 10 Okt. Met. 5 pCt. 75.25; Nat. 78.20; Bank 895.—; Noord-Bahn akt. —; Credit Anst. 207.20; O-Fr. Spoorw.-akt. 265.50; Lomb. Venet. —; Nieuwe —; W. op Lond. 5 m. 12.10; G. 21 1/2.

BERLIJN, 7 Oktober.

De Kamers zullen niet in November maar eerst in Januarij bijeengeroepen worden.

BERLIJN, 9 Oktober.

's Konings toestand is in de laatste dagen veel verergerd.

De regering is voornemens in de aanstaande zitting de wet op het huwelijk weder in te dienen, doch zoodanig gewijzigd, dat de bezwaren van het Huis der Heeren welligt zullen verdwijnen.

LONDEN, 9 Oktober.

De *Morn. Adv.* behelst eenige stukken betreffende de zaak van San Juan. Daaruit blijkt nader het volgende:

Den 11 Julij had generaal *Harney* een verzoekschrift ontvangen om eene genoegzame magt ter bescherming tegen de Indianen te zenden, die reeds verscheidene Amerikanen hadden gedood. Hierop zond hij een post onder bevel van kapitein *Pickett*, die eene proklamatie uitvaardigde, waarin hij zeide, »dat, daar het eiland deel uitmaakt van het gebied der Vereenigde Staten er geen andere wetten zullen erkend worden dan die van de Staten.» Hiertegen protesteerde de goeverneur der Van Couvers-eilanden, die verklaarde, dat de soevereiniteit van San Juan steeds aan Engeland geweest was. Hierop riep hij de wetgevende magt bijeen, gaf haar kennis van de zaak, en verklaarde van meening te zijn, dat hier eene dwaling bestond, en dat de bezetting had plaats gevonden zonder de magtiging der Vereen. Staten. Hij had aan de Tribune en een detachement landtroepen bevel gegeven, zich naar het eiland te begeben ter bescherming der Britsche onderdanen.

Het blad uit, na de mededeeling der verschillende stukken, de meening, dat de kwestie voor het tegenwoordige geslukt zal worden door eene mondelinge overeenkomst, om het eiland door Engelsche en Amerikaansche troepen te laten bezetten tot de beide regeringen zich over de zaak zullen hebben verstaan.

— 10 Okt. Gev. 95 3/8; Peru 4 1/2 pCt. —, 5 pCt. —; Venez. 5 pCt. 27 1/2, 2 1/4 pCt. 14 3/4; Port. 5 pCt. —; Sp. 5 pCt. 46 3/8, 1 1/2 pCt. 54 3/8; Rusl. 4 1/2 pCt. —, 5 pCt. —; Holl. 2 1/2 pCt. —, 4 pCt. —; Sard. 87 1/2.

PARIS, 9 Oktober.

De kolonel *Anviti*, die te Parma is vermoord, heeft, naar men verzekert, sedert 1849 dat hertogdom meer kwaad berokkend dan eenig Oostenrijksch generaal. Hij bevond zich, zegt men, te Parma, om eene door Oostenrijk te ondersteunen onderneming ten gunste der hertogen in de hand te werken. Dit echter schijnt slechts een gerucht te zijn.

Het vertoog van den bisschop van Orleans, ter zake der Romagna heeft algemeen te meer verwondering gebaard, omdat men hem voor niet ultramontaansch kende, en hij zich zelfs bij vroegere gelegenheden geheel anders betoond heeft.

De bisschop van Nantes heeft, voor zich en zijne leeken, zijn kollega van Orleans zijne adhesie betuigd aan het mandement.

Omtrent de Chinesche kwestie zal eerst na 's keizers terugkomst van Biarritz een besluit genomen worden.

Het bevestigt zich, dat Spanje en Marokko het door bemiddeling van den Britschen zaakgelastigde eens geworden zijn. De nieuwe keizer zou zelf de Rif-roovers straffen.

Volgens eene uit Madrid ontvangen depeche, zou de keizer van Marokko reeds eene eerste schrede doen op den weg van bevrediging met Spanje, door het ratificeren van het verdrag van grensscheiding van Melilla, onder de regering van *Abd-er-Rhaman* met het kabinet van Madrid aangegaan. De keizer zou tevens vredelievende openingen gedaan hebben, ter zake van het jongste ontstane geschil.

Prins *Jerôme* bevindt zich sedert eenige dagen weer beter.

140,000 frs. zijn aangewezen ter restauratie van het verblijf van *Napoleon I.* op St. Helena.

Over Marseille zijn tot nog toe 250 verbannen, gedeporteerden of uitgewekenen teruggekeerd.

Prins *Napoleon* is dezer dagen naar Zwitserland gereisd, om er voor de huwelijksgeft van prinses *Clotilde* van 750 duizend frank het buitengoed *la Bergerie* aan het meer van Genève te koopen.

— 10 Okt. Rente op tijd 5 pCt. 69.65; Fr.-Oost Spw. 546.25; Sp. 1 1/2 pCt. 54 1/2, 3 pCt. 45 3/8.

ADVERTENTIEEN

PAARDEN- en VEEMARKT

te IJSSELSTEIN,

Op Vrijdag den 21. Oktober 1859.

** Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER, Vrouwe ELSE Baronesse VON DEM BUSSCHE-KESSELL, geb. von ARNIM.

Huis te Linschoten den 9 October 1859.

Eenige kennisgeving.

** Heden overleed tot onze diepe droefheid, plotseling, ons geliefd oudste kind HERMINA ANNA, in den lieven leeftijd van bijna 7 jaren.

Alkmaar,

5 Oct. 1859.

A. SIEBERT COSTER.

G. S. SIEBERT COSTER.

Eenige kennisgeving.

Bolk.

